

Η Βέροια γιορτάζει Μεσοπεντηκοστή και προεόρτια του Αγίου Λουκά του Ιατρού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Στον υπό κατασκευή Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο σήμερα, Τετάρτη 26 Μαΐου, το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, με την ευκαιρία της εορτής της Μεσοπεντηκοστής αλλά και των προεορτίων της Μετακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Λουκά.

Το διήμερο 28 και 29 Μαΐου θα εορταστεί η Μετακομιδή του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Λουκά του Ιατρού από τη Συμφερούπολη της Κριμαίας στην Ιερά Μονή σύμφωνα με το πρόγραμμα που έχει ανακοινωθεί, ενώ οι Ιερές Ακολουθίες θα μεταδοθούν απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως μας, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90.2 FM».

overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start">

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Μη κρίνετε κατ' όψιν, αλλά την δικαίαν κρίσιν κρίνετε». Εορτή της Μεσοπεντηκοστής σήμερα και ο ιερός ευαγγελιστής Ιω-άννης αναφέρεται στο ευαγγελικό ανάγνωσμα στην παρουσία του Χριστού στον ναό του Σολομώντος και την εκεί διδασκαλία του.

Δεν είναι βεβαίως η πρώτη φορά που ο Χριστός διδάσκει στο ιερό. Τον συναντήσαμε ήδη δωδεκαετή να συνομιλεί με τους διδασκάλους και τους ιερείς, οι οποίοι «εξίσταν-το επί τη συνέσει και ταίς αποκρί-σεσιν αυτού». Το ίδιο κάνουν και τώρα πολλοί από τους ακροατές του, οι οποίοι απορούν «πως ούτος γράμματα οίδεν μη μεμαθηκώς;» Πώς είναι δυνατόν να γνωρίζει και να ερμηνεύει τον νόμο ένας άν-θρωπος, ο οποίος δεν σπούδασε ποτέ και δεν φοίτησε σε κάποιο σχολείο.

Η απορία τους μπορεί να φαί-νε-ται λογική, αλλά δεν είναι δικαιο-λογημένη. Όλοι είχαν δει τον Χριστό να ομιλεί, να κηρύττει και να θαυματοουργεί και θα έπρεπε να είχαν αντιληφθεί ότι ο Ιησούς, ο άνθρωπος αυτός που κυκλοφο-ρού-σε ανάμεσά τους, ακολουθούμενος από τους μαθητές του, και τα πλή-θη έσπευδαν προς αυτόν, δεν ήταν ένας κοινός άνθρωπος, αλλά είχε τη χάρη του Θεού.

Ακόμη και αν δεν μπορούσαν να καταλάβουν ή να αποδεχθούν ότι ο Χριστός ήταν ο Μεσσίας που επί αιώνες ανέμεναν και τον οποίον προανήγγελλαν οι προφήτες του Ισραήλ, θα έπρεπε να τον θεωρούν τουλάχιστον προφήτη και απε-σταλ-μένο του Θεού, κάτι που ορι-σμένοι Ιουδαίοι πίστευαν, σύμφω-να με τις μαρτυρίες των ιερών ευαγγελιστών.

Ο φθόνος, όμως, των Φαρισαίων και των διδασκάλων για τον Χριστό, που παρατηρούσαν ότι ήλκυε τους ανθρώπους με τον λόγο του, δεν τους άφηνε να το παρα-δεχθούν και προτιμούσαν να τον κατηγορούν, φθάνοντας μέχρι του σημείου να λένουν ότι έχει δαιμό-νιο, και ακόμη να προτιμούν να τον σκοτώσουν, παρά να αποδε-χθούν την αλήθεια των λόγων του και να πιστεύσουν και αυτοί.

Γι' αυτό και ο Χριστός, αφού τους εξηγήσει ότι, όσα λέγει, δεν είναι λόγια δικά του, δεν είναι δική του διδασκαλία, αλλά είναι «του πέμ-ψαντος» αυτόν, είναι του Θεού, ο οποίος τον απέστειλε να κηρύξει στον κόσμο την αλήθειά του, και κατά συνέπεια δεν θα πρέπει να απο-ρούν πως κηρύττει, τους επιση-μαίνει και κάτι πολύ σημαντικό που μας αφορά όλους.

Τι τους λέγει; «Μη κρίνετε κατ' όψιν, αλλά την δικαίαν κρίσιν κρίνετε». Μην κρίνετε, δηλαδή, επι-φανειακά, από αυτό που βλέπετε, αλλά κρίνετε δίκαια, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα δεδομένα.

Αναφέρεται μάλιστα ο Χριστός και στις θεραπείες των ανθρώπων που είχε επιτελέσει κατά την ημέ-ρα του Σαββάτου, όπως συνέβη και με τον παραλυτικό του ευαγγελίου της περασμένης Κυριακής, για τις οποίες τον κατέκριναν οι ιερείς λέγοντας ότι δεν επιτρέπεται να ερ-γάζεται κατά την ημέρα του Σαββάτου.

Η κρίση όμως αυτή είναι κρίση «κατ' όψιν», γιατί οι Φαρισαίοι στέκονται στο γράμμα του νόμου, στέκονται στην επιφάνεια και γι' αυτό κατηγορούν τον Χριστό. Αγνοούν ή αδιαφορούν θελημα-τι-κά για το γεγονός ότι ο Χριστός δεν θαυματουργεί για να καταλύσει την αργία του Σαββάτου και τη θεία εντολή, αλλά για να επιτε-λέσει ένα θαύμα το οποίο αναδει-κνύει μία εντολή μεγαλύτερη από αυτή της αργίας, την εντολή της αγάπης και της ευσπλαχνίας προς τον πάσχοντα άνθρωπο, και να διδάξει τη σημασία της στους αν-θρώ-πους.

Η παρατήρηση αυτή του Χριστού δεν αφορά μόνο τους Φαρισαίους και τους άρχοντες των Ιουδαίων, όπως είπαμε, αλλά αφορά και όλους εμάς, αφορά τη σχέση μας τόσο με τον Θεό όσο και με τους ανθρώπους.

Εάν εξετάσουμε προσεκτικά τον εαυτό μας, θα διαπιστώσουμε ότι και εμείς που πιστεύουμε στον Χρι-στό, που είμεθα μέλη της Εκκλη-σίας του, που δεν αμφισβητούμε τη Θεότητά του, μπορεί να κάνουμε το ίδιο σφάλμα και να κρίνουμε κατ' όψιν ακόμη και τις ενέργειες του Θεού. Διότι κρίση «κατ' όψιν» του Θεού είναι όταν παραπονού-μεθα για πειρασμούς, για δοκιμα-σίες ή για ασθένειες που επιτρέπει να αντιμετωπίσουμε. Κρίση «κατ' όψιν» του Θεού είναι όταν ζηλεύ-ουμε τα χαρίσματα ή τις δωρεές που έχει δώσει ο Θεός σε κάποιον άλλον άνθρωπο ή και αδελφό μας. Κρίση «κατ' όψιν» του Θεού είναι και όταν ανησυχούμε και διαμαρ-τυ-ρόμεθα γιατί κάποτε ο Θεός φαί-νεται να μην ακούει την προσευχή μας και να μην μας χαρίζει αυτό που του ζητούμε.

Πολύ πιο εύκολα και πολύ πιο συχνά βεβαίως κρίνουμε «κατ' όψιν» τους αδελφούς μας, τους συνανθρώπους, γιατί τους κρίνου-με και πολλές φορές τους κατακρί-νου-με για τη συμπεριφορά τους και τις επιλογές τους, χωρίς να γνωρί-ζουμε τα βαθύτερα αίτια, τους λό-γους και τις συνθήκες που τους έκαναν να φερθούν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Αντίθετα, θα πρέπει να έχουμε πάντοτε κατά νουν ότι, ακόμη και αν έχουμε δίκαιο στις κρίσεις μας για τους συνανθρώ-πους μας, δεν είναι δική μας αρ-μοδιότητα να τους κρίνουμε, και γι' αυτό θα είναι καλό να το αποφεύ-γουμε, και για να μην

σφετερι-ζόμεθα το δικαίωμα του Θεού, ο οποίος θα μας κρίνει όλους, αλλά και για να μην παρεκ-κλίνουμε από την προτροπή που απηύθυνε και προς εμάς σήμερα ο Χριστός: «Μη κρίνετε κατ' όψιν, αλλά την δικαίαν κρίσιν κρίνετε».